

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Militiæ auaritia cur, & quomodo à Deo plectatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

etiam Romæ Tyberis exitu Octobris adeò intumuit, vt super moenia scandens altiores quoque vrbs regiones latè omnes obsederit. Itaque non solùm innumerabiles domos subuertit, sed horreis etiam Ecclesiæ deturbatis frumenti numerum ingentem corrupit. Quodque homines nouo stupore defixit, magna serpentum turba cum ingenti dracone, secundo flumine, in mare delapsa, quæ post falsis fluctibus hausta, & ad litus eiecta intuentibus omnibus memorabile spectaculum edidit. Quot tunc terræ fructus, quot iumenta & alia animalia, quot vestes, quot domos, quot thesauros putemus perijsse? quemadmodum & in alijs similibus pluribus eladibus, de quibus in libro de Mundo & Mundi partibus egi. An frustra Deus tales plagas immisit? Digni erant homines, priuari opibus, quarum abusu dignis Deum honoribus priuauerunt.

Neque rex tantùm in causa fuit, quo diuinus iudex fortè tamquam flagello vsus est, sed sæpe populus ipse oppressus, à Superioris eiuscemodi poenas extorsit, sæpe etiam meruit, neque rarò, vt communi clade plederentur, omnes à summo ad imum peccauerunt. A summis incipiamus. Tales enim Iudæorum principes describit Isaias his verbis: *Canes impudentissimi nescierunt saturitatem, quantumcumque edant, bibant, corradant, ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam, nec interrogauerunt, quid fas, quid nefas esset, ab ouibus exigere: omnes in viam suam declinauerunt, unusquisque ad auaritiam suam, à summo vsq; ad nouissimum.* Summi vt nouissimos degluberent; nouissimi vt summos deciperent, atq; ita vtrimque fierent rei. Domi bellique, in curijs & castris auditur vox illa: *Venite, sumamus vinam, & impleamur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multò amplius.* Hinc ventres pinguedine & omento lorricatos ferre nec validissimi equi possunt; Sellæ ipsæ, in quibus pergræcantur isti Bacchi potiùs, quàm Martis alumni, rumpuntur; & plura pocula, quàm telà circumferuntur; plura conuiuia, quàm prælia numerantur; splendor argentum in mensis, ferrum rubiginæ sorder in vaginis. Hæc vita sine diuitijs non agitur; diuitiæ non sufficiunt, nisi militibus decedat, quod ducibus accedit. Eunt igitur milites, & rusticos deprædantur; duces, vt sit sicut hodie, sic & cras, & multò amplius, militum stipendia interuertunt. Ita non ad præliandum, sed ad spoliandos miseros animantur. Sic merentur,

VII.

Ita. 56. 11.

III

K.

tur,

Matth. 7. 2. tur, quod alijs faciunt, pati vicissim, juxta illud: *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Hoc est, quod per Prophetam innatur Dominus: *Va qui pradaris, nonne & ipse pradaberis?* Hoc est, quod multi iniuste lamentantur, quando omnia plaustra, & praeda, quas multis annis comportarunt, in hostium manus incidunt, repente è Croësis Iri & Codri facti. Neque militiæ duntaxat ista, sed etiam domi contingunt; vbi potentes nonnulli soli volunt terram possidere, quæ egenis gementibus, & pauperibus oppressis se debet desolata. Nam idcirco potentes Dominus sinit vastari. Michææ testimonium audi: *Et concupierunt agros, & violenter tulerunt, & rapuerunt domos: & calumniabantur virum, & domum eius: virum & hereditatem eius.* Idcirco hac dicit Dominus: *Ecce ego cogito super familiam istam malum: unde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est.* Tempus planè pessimum, quo per mille fraudes agri, horti, ædes, totæ hereditates inuaduntur, & iura omnia seponuntur; nullâ reuerentiâ maiorû, nullo respectu fundatorum; nullo metu Dirarum, quas priuilegiorum à se datorum violatoribus proaui, aui, parentes sunt imprecati. Quorum tanta fuit pietas in destinando, tanta liberalitas in largiendo, tanta sollicitudo in prouidendo, vt eorû maledictiones & imprecationes meritò exauditæ, in filios ac nepotes adducantur; qui dum auferunt, quod eorum progenitores cœnobijs, templis, ædibus & viris Deo sacratis, denique ipsi Deo consecrârunt, digni sunt, vt & quæ bonis titulis habent, amittant. *Va qui pradaris, nonne & ipse pradaberis?* In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Nam illi, qui vobis Deum placare, qui preces, qui sacrificia pro vestra incolumitate offerre deberent, oppressi, victu, vestitu, rebus ad vitam necessarijs priuati, dum manus ad cælum tendunt, & causam suam agunt, vos si non verbis, tamen egestate sua accusant. Fames, sitis, nuditas, quidquid pro illis clamat, contra vos clamat. Si enim, Domino vetante, in crastinum solliciti esse non debetis, cur avaritia vestra in annos, in sæcula cumulat thesauros? cur, vt posteris vestris bene sit, malè vos agere vultis? Tantusne est in vobis posteritatis amor, vt velitis filios vestros damnatione parentum fieri fortunatos? immò infortunatos?

VIII.

Siquidem paupertas sæpe iustissima poena est avaritiæ. Quasi qui